

Spbēdū. s. **Macrob** magis p spālia disti-
guit. nā fiducia ipoztat spē hois ad magna
spes aut cuiuslibet rei p̄supponit appetituz
i magna ptensū p desiderū. qd ptinz ad ma-
gnanimitatē. dictū ē. n. s. q. spes p̄supponit
amorē z desiderū. rei sperate. **U**pōt meli⁹
dici q fiducia ptinet ad spei certitudinem.
magnanimitas aut ad magnitudinē rei spera-
te. spes aut firma eē nō pōt nisi amoueat cō-
trariū. qñqz. n. aliqs quātū ex se ipso ē sperat
aliqd. s. spes tollit. p̄p̄t ipedimētū timoris:
timor. n. quodāmo spei triat ut s habitū ē
z iō **Macrob** addit securitatē q̄ excludit
timorē. etiū aut addit. s. cōstātia q̄ sub magni-
ficētia sp̄bēdi pōt. oportet. n. i his q̄ magni-
fice aliq̄ facit cōstantem animū h̄re. z ideo
Tull ad magnificētia ptinere dīc nō soluz
admiratōne rez magnaz. s. etiā ai amplā
excogitatōne ipsaz. pōt etiā cōstātia ad p-
seueratā ptinere ut p̄seuerās dicat aliquis
ex eo q nō desistit. p̄pter diurnitatē. cōstā-
tū aut ex eo q nō desistit. p̄p̄t q̄cūqz alia repu-
gnātia. **I**lla etiā q̄ **Andronicus** ponit ad ea
dez ptinē videt. ponit. n. p̄seueratā magni-
ficētia cū **Tullio** z **Macrobio**. magnanimita-
tem aut cū **Macrobio**. leuya aut ē idēz qd
patiētia uel tollerātia: dīc. n. q. leuya ē habi-
tus p̄mptus tribuēs ad conari q̄lia oportet
z sustinere q̄ rō dicit. epicheia. aut z bōa ani-
mositas idē videt eē qd securitas. dīc. n. q.
ē robur aie ad p̄ficiēdū opa ipsi. virilitas at
vī idē eē qd fiducia. dīc. n. q. virilitas est ha-
bitus p se sufficiens tribuē i his q̄ fm v̄tutez
sūt. magnificētie aut addit. andragachiam
q̄si virilē boitatē q̄ apud nos strenuitas pōt
dici ad magnificētia aut ptinet nō solū q̄ bō
cōsistat i executione magnoz opez: qd perti-
net ad cōstātia: s. etiā cū qdā virili prudētia
z sollicitudine ea exeq̄t: qd ptinet ad andra-
gachia siue strenuitatē. vñ dicit q̄ andraga-
chia ē vīri v̄tus ad inētia coicabiliū operū
z sic p̄z q̄ omnes h̄mōi p̄tes ad q̄tuor p̄nci-
pales reducū quas **Tullius** ponit. **A**d
septimū vō q̄ illagnz q̄ ponit **Aristoteles**
deficiūt a vera ratione v̄tutis. q̄a z si ueni-
ant in actu fortitudinis: differūt tñ in moti-
uo ut s habitū ē. z iō nō ponūt p̄tes fortitu-
dinis sed qdam fortitudinis modi.

Quēde cōside-
randū ē de singulis fortitu-
dinis partibus. ita tñ q̄ sub
q̄tuor p̄ncipalib⁹ q̄s **Tull**
ponit alias sp̄bendamus.
nisi q̄ magnanimitatē d̄ q̄ etiā **Aristoteles** tra-
ctat loco fiducie ponem⁹. **p̄** cōsiderādū
erit de magnanimitate. **2** de magnificētia
3 de patiētia. **4** de p̄seueratā. **C**ir-
ca p̄mū p̄ cōsiderādū ē d̄ magnanimitate. **2**
de vitiis oppositis. **C**irca p̄mū q̄rū octo
1 p̄ v̄tz magnanimitas sit circa hōres. **2** v̄tz
magnanimitas sit solū circa magnos honores
3 v̄tz sit v̄tus. **4** v̄tz si v̄tus specialis.
5 v̄trū sit ps fortitudinis. **6** quō se ha-
beat ad fiduciā. **7** quō se habeat ad secu-
ritates **8** quō se habeat ad bona fortune.
Ad primum sic pro-
cedit. **V**idet q̄ magnanimitas nō sit circa ho-
nores. **M**agnanimitas. n. est i irascibili: qd ex
ipso noie p̄z. nā magnanimitas dicit q̄si mag-
nitude ai. anim⁹ aut p vi irascibili ponitur
ut p̄z i **3**. de aia vbi phus dicit q̄ i sensitiuo
appetitu ē desiderū z anim⁹. i. occupabilis
z irascibilis. s. honor ē qdōā bonū occupisci-
bile cū sit p̄mū v̄tutis. **g** videt q̄ magnimi-
tas nō sit circa honores. **p̄**. **M**agnanimi-
tas cū sit virtus moralis oportet q̄ sit circa
passiones uel opationes. nō aut ē circa opa-
tiones: q̄a sic eēt ps iusticie. z sic relinq̄t q̄
sit circa passiones. honor aut nō ē passio. **g**
magnanimitas nō ē circa honores. **p̄**. **M**a-
gnanimitas videt ptinere magis ad p̄secu-
tionē q̄ ad fugā: d̄r. n. magnimus q̄a ad ma-
gna tendit. s. v̄tuosi non laudant ex h̄ q̄ cu-
piūt honores s. magis ex eo q̄ fugiūt. **g** ma-
gnanimitas nō ē circa honores. **3** **S** est
qd phs dīc i **4**. ethicoz q̄ magnanimitas est
circa hōres z ihonoratiōes. **2** vō q̄ mag-
nimitas ex suo noie ipoztat quādā extensio-
nem ai ad magna. cōsiderat̄ at habitudo v̄tu-
tis ad duo. p̄ ad mām circa quā opat. alio.
ad actū p̄p̄riū q̄ cōsistit i debito vsu talis ma-
terie. z q̄a habitus v̄tutis p̄ncipalit̄ ex actu
definiat: ex h̄ p̄ncipalit̄ d̄r aliqs magnim⁹
q̄a h̄z animū: ad aliquē magnū actū. **A**liquis
aut act⁹ pōt dici duplicit̄ magnus. vno. fm
pportionē. alio. absolute. **M**agnus qdem
pōt dici act⁹ fm p̄portionē etiā q̄ cōsistit i

usu alicuius rei parue ul' mediocris: puta si
 aliq's illa re optime utat. s; simplicit' r abso-
 lute magnus act' e q' consistit i optimo usu rei
 maxime. res aut q' i usu; hois veniut sut res
 extiores int q' simplicit' maximu e honor. tu
 ga ppq'ssimu e v'uti utpote testificatio q'da
 existes de v'ute alicui' ut s' habitu e. tu etiā
 ga deo r optimis exhibet. tu etiā ga hoies
 pp' honore rsequedum r vituperiu vitadu
 alia oia postponit. Sic at dicif aliq's mag
 nimum ex his q' sut magna absolute r simpli-
 cit'. sicut of aliq's fortis ex his q' sut difficilia
 simplicit'. r io rseques e q' magnimitas co
 sistat circa honores. Ad p'mu q' dicēdu q'
 bonu uel malu absolute q'de r'siderata perti-
 nent ad r'cupiscibile. s; iqtu addit rō ardui
 sic p'inet ad irascibile. r hoc mō honore re-
 spicit magnimitas inq's rō. i. honoz h; rōnes
 magni ul' ardui. Ad secudu dicēdu q' ho-
 nor r si nō sit passio uel opatio: e tū alicuius
 passionis obm. i. spei q' rēdit in bonu arduu.
 r io magnimitas e q'de imediate circa pas-
 sionē spei: mediate autē circa honorem sicut
 circa obm spei: sicut r de fortitudine s' de m
 e q' e circa picula mortis inq'stū sut obm ti-
 moris r audacie. Ad t'riu dicēdu q' illi q'
 r'ntur honores h' mō q' p' eis adipiscēdis
 nil icōueniēs faciūt nec eos nimiu apōciā
 laudabiles sūt. si qs aut h' mō cōtēneret ho-
 nores q' non curaret facere ea q' sut digna
 honore h' vitupabile eēt. r h' mō magnimi-
 tas e circa honores ut videlicz studeat facē
 ea q' sut honore digna: nō tū sic ut p' magno
 estimet humanū honorem.

Ad secunduz sic pro

cedit. Videt q' magnimitas de sui rōne nō
 beat q' sit circa magnū honore. Propria. n
 mā magnimitatis e honoz ut dictū e. s; ma-
 gnū r parū accidūt honoz. g' de rōne mag
 nimitatis nō e q' sit circa magnū honorem.
 Sic magnimitas e circa honores ita
 māfuetudo e circa iras. s; nō e de rōne man-
 fuerudinis q' sit circa iras magnas ul' puas.
 g' etiā nō e de rōne magnimitatis q' sit cir-
 ca magnos honores. Paruus honoz
 min' distat a magno honore q's ex honozatio
 s; magnimitas bñ se h; circa ex honozatioes
 g' etiā r circa paruos honores. n' q' e solū cir-
 ca honores magnos. S; e q'd phus dic
 i 2. ethicoz q' magnimitas e circa magnof

honores. **¶** dicēdu q' fm phm i 7. phifi
 coz v'itus e pfectio quedā. r itelligit eē p'fec-
 tio potētie ad cui' vltimuz p'inet ut p; in p
 celi. pfectio at potētie nō attēdit i q'licūq;
 opatione s; in opatiōe q' h; aliq'ā magni-
 tudinē aut difficultatē: queliber. n. potētia
 q' r'ūcūq; ipsecta pōt i aliq; opationē modi-
 cā r debile. r io ad rōnē v'utis p'inet ut sit
 circa difficile r bonū ut of i 2. ethicoz. Diffi-
 cile aut r magnū q' ad idē p'inet i actu v'itu-
 tis pōt attēdi duplicit'. Uno ex p're rōnis i
 q'stū. i. difficile e mediū rōnis adiuenire. r i
 aliq' mā statuire. r ista difficultas solū iueit
 i actu v'utū intellectualiū. r etiā i actu iusti-
 cie. Alia aut e difficultas ex p'te matie q' d se
 repugnātiā h're pōt ad modū rōnis q' e circa
 eā ponēd'. r ista difficultas p'cipue attēdit
 i alijs v'utib' moralib' q' sut circa passiōes
 ga passiōes pugnāt rōnē ut dyo' dic 4.
 ca. de diui. no. Circa q's r'siderādū e q' q'daz
 passiōes sut q' h'nt magnā vim resistēdi rōni
 p'nc palit' ex p're passiōis: q'dā vō p'ncipaliter
 ex p're rez q' sut obiecta passionū. passiōes at
 nō h'nt magnā vim repugnādi rōni nisi fue-
 rit vehemētes: eo q' apperit' sensitiuus in q'
 sut passiōes nālit' subdit' rōni. r io v'utes q'
 sut circa h' mōi passiōes n' ponūt nisi circa
 id q'd e magnū i passiōib'. sic fortitudo e cir-
 ca magnos timores r audacias. tēpātia autē
 circa maximaz delectationū r'cupiscētias. r
 sūit māfuetudo e circa maximas iras passio-
 nes at q'dā h'nt magnā vim repugnādi rōni
 ex ipfis reb' extiorib' q' sut passionū obiec-
 ta: sicut amor uel cupiditas pecunie siue ho-
 nozis. r in his oportet eē v'utē n' solū circa
 id q'd e maximū i eis s; etiā circa mediocria
 ul' mōra: ga res extius existētes etiā si sint
 parue sut mltuz appetibiles utpote nccie ad
 vitā hois. r io circa appetitū pecuniaz sunt
 due v'utes. vna q'dez circa mediocres uel
 moderatas. i. libalitas. alia autē circa pecuni-
 as magnas. i. magnificētia. sūit etiā r circa
 honores sut due v'utes. vna q'dem circa
 mediocres honores q' inoiata e. nomiat tū
 ex suis extremis que sut philotomia. i. amor
 honor'. r aphilotomia. i. sine amore honor'
 laudat. n. q'iq; q' amat honore. q'iq; autē q'
 nō curat de honore. put. s; v'itūq; moderate
 fieri pōt. circa magnos autē honores e ma-
 gnanimitas. r io dicēdu e q' p'pria mā mag
 nimitatis e magnus honoz. r ad ea tendit

magnanimitas q̄ sūt magno honore digna.
Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ magnū r̄ parū per
accūs se h̄nt ad honore fm se cōsideratū. sed
magā d̄fiam faciūt fm q̄ op̄at ad ratōne
cui⁹ modū i n̄su honozis obfuarī oꝝ q̄ mul
to difficili⁹ obfuarī i magnis honozib⁹ q̄ in
paruis. **A**d secūdū dicēdū q̄ i ira r̄ i alij
materiis nō h̄z difficultatē notabilē. nisi illō
q̄d ē maximū circa q̄d solū oportet eē v̄tutē
aliā aut ē rō i v̄tutib⁹ diuiniis r̄ honozib⁹ q̄
sūt res eē aīam existētes. **A**d tertiu⁹ dicen
dū q̄ ille q̄ h̄n magnis v̄tutib⁹ multo magis po
test h̄n v̄tū paruis. magnanimitas ḡ itendit
magnos honozes sicut q̄bus ē dign⁹: ul' etiā
sicut minores his q̄bus ē dignus: q̄a. s. v̄tus
nō p̄t sufficē h̄onozari ab hoīe cui debet
honor a deo. r̄ iō n̄ extollit ex magnis hono
ribus: q̄a non reputat eos supra se. s̄z magis
eos cōtēnit r̄ multo magis moderatos aut
paruos. r̄ s̄līter etiā de honozationibus nō
frangit sed eas cōtēnit. ut pote quas reputat
sibi indigne afferrī.

Ad tertiu⁹ sic proce

dit. **V**idē q̄ magnanimitas nō sit v̄tus. **D**is
n. v̄tus moralis i medio cōsistit. s̄z magnimi
tas nō cōsistit i medio s̄z i maximo: q̄a mag
nimitas dignificat seipm ut d̄f in 4.º. ethicoꝝ
ḡ magnanimitas nō ē v̄tus. **P**. Qui vnam
v̄tutē habet habet oēs ut s̄ habitū ē. s̄z aliq̄
p̄t h̄re aliq̄ā v̄tutē nō habēs magnimita
tē: d̄f. n. p̄hs i 4.º. ethicoꝝ q̄ q̄ ē paruis dig
nus r̄ his dignificat seipm tēpat⁹ ē. magni
mus aut nō. ḡ magnanimitas nō ē v̄tus.

P. Virtus ē bōa q̄litas mētis ut s̄ hitū ē
s̄z magnanimitas h̄z q̄dā corpales dispositiōes
d̄f. n. p̄hs i 4.º. ethicoꝝ q̄ mot⁹ lent⁹ mag
nimitas vidē r̄ vox ḡuis r̄ locutio stabilis. ḡ
magnanimitas nō ē v̄tus. **P**. Nulla virtus
opponit alij v̄tuti. s̄z magnanimitas opponit
h̄uilitati. nā magnim⁹ se dignū reputat mag
nis. r̄ alios cōtēnit ut d̄f i 4.º. ethicoꝝ. ḡ mag
nimitas non ē v̄tus. **P**. Cuiuslibet v̄tutis
p̄p̄tates sūt laudabiles. s̄z magnanimitas h̄z
q̄dā p̄p̄tates vitupabiles. p̄ q̄dē q̄a nō est
memor b̄nficioꝝ. 2.º q̄a ē ociosus r̄ tardus.
3.º q̄ v̄tutis yronia ad multos. 4.º q̄a n̄ p̄t aliū
cuiuē. 5.º q̄a magis possidet infructuosa q̄
fructuosa. ḡ magnanimitas nō ē v̄tus. **S**ed
ē q̄ i laudē q̄ridā d̄f 2.º Machab. i. 4.º. Ni
chanoz audiēs v̄tutem comitū inde r̄ ai ma

gnitudinē quā p̄ patrie certaminib⁹ h̄ebāt.
r̄c. laudabilia aut sūt solū v̄tutū opa. ḡ mag
nimitas ad quā p̄tinet magnū animū h̄re ē
v̄tus. **P**. Dicēdū q̄ ad rōne v̄tutis h̄uane
p̄tinet ut in rebus h̄uanis bonū rōnis serue
tur. q̄d ē p̄p̄ū hoīs bonū. in ceteras autē res
h̄uanas extiores honozes p̄cipuū locū tenēt
sic d̄f. r̄ iō magnanimitas q̄ modū rōnis
ponit circa magnos honozes est v̄tus.

Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ sicut etiā p̄hs d̄f
i 4.º. ethicoꝝ. magnim⁹ ē q̄dē magnitudine
extrem⁹. in q̄tū. s. ad maxima tēdit. eo autē
q̄ ut oportet medius. q̄a vidēz ad ea q̄ sunt
maxima fm rōne tēdit: eo. n. q̄ fm dignita
tē seipm dignificat ut ibidē d̄f. q̄a. s. se non
extēdit ad maiora q̄ dign⁹ ē. **A**d secūdū
dicēdū q̄ cōnexio v̄tutū n̄ ē itelligēda fm ac
tus ut. s. cuiuslibet op̄et h̄re act⁹ oīz v̄tutū.
v̄n act⁹ magnimitatis n̄ op̄et cuiuslibz v̄tuo
so s̄z solū magnis. s̄z fm p̄ncipia v̄tutū q̄ sūt
prudētia r̄ grā oēs v̄tutes sūt cōnexē fm h̄re
simul i aīa existētes. ul' i actu ul' in p̄p̄iō di
spositiōe. r̄ sic p̄t aliq̄s cui nō op̄et actus
magnimitatis h̄re habitū magnimitatis. p̄
quē. s. disponit ad talē actū erequēdū si sibi
fm statū suū op̄eteret. **A**d t̄tū dō q̄ cor
pales mot⁹ d̄fificat fm d̄f. s. aīe apphēsiō
nes r̄ affectiōes. r̄ fm hoc cōtigit q̄ ad mag
nimitatē cōsequit q̄dā accidētia d̄f. i. n. aīa
circa mot⁹ corpales. velocitas enim motus
p̄ueit ex eo q̄ hō ad multa itēdit q̄ exple
festinat. sed magnim⁹ itēdit solū ad magna
q̄ pauca sūt. q̄ etiā idigēt magna itētiōe r̄ iō
h̄z motū tardū s̄līet etiā acuitas vocis r̄ velo
citas h̄cipue op̄et his q̄ d̄ q̄buslibet cōtēde
re volūt quod nō p̄tinet ad magnimos q̄ nō
itromittūt se nisi d̄ magnis. r̄ sicut d̄f. d̄f. di
spositiones corpaliū motuū cōueniūt magni
mis fm modū affectiōis eoz. ita etiā in his
q̄ sunt nālī dispositi ad magnimitatē tales
cōditiones nālī iueniūt. **A**d q̄rtū dicēdū
q̄ i hoīe iuenit aliq̄d magnum q̄d ex dono
dei possidet. r̄ aliq̄s defect⁹ q̄ cōpetit ei ex
ifirmitate nāe. magnanimitas ḡ facit q̄ hō se
magnis dignificet fm cōsideratōz donozum
q̄ possidet ex deo. sicut si h̄z magā virtutez
ai magnanimitas facit q̄ ad p̄fecta opa v̄tutis
tēdat. r̄ s̄līet ē dicēdū de vsu cuiuslibet alte
ritus boni puta sciētie ul' extioris fortune.
h̄uilitas aut facit q̄ hō seipm p̄p̄dat fm
considerationē p̄p̄i defectus. s̄līter etiam

magnimitas dicitur alios sibi qd deficiunt a donis dei .no. n. tantu alios appciat qd p eis aliqd ideces faciat. s; huilitas alios honorat r supiores estimat in qtu in eis aliqd ispicit de donis dei. **¶** Uti dr in ps de viro iusto. Ad nihilu deduct' e i' aspectu ei' malign'. qd pti ner ad dteptu magnimi . timentes aut dnm glorificat qd pti ner ad honoratiōs huilis. r sic pz q magnimitas r huilitas n sūt ōria qz uis i ōria tēde videāt: ga pcedūt scōs diuer sas cōsideratiōes. **¶** Ad qntu dicēdū qd pro prietas ille sibi qd ad magnimū pti ner nō sūt vitupabiles s; supercedent laudabiles. **¶** n. p. dr q magnim' nō hz i memoria a quibus beneficia recipit: intelligendū ē qtu ad h q n ē sibi dlectabile qd ab aliqub' bñ fia recipiat qn sibi maiora recōpfer: qd pti ner ad pfectionē gratitudinis in cui' actu vult sp excellere. sic et i actib; aliaz virtutuz. **¶** Sicut etiā 2' dicit q ē ociosus et tardus: nō quia deficiat ab opando ea q sibi ueniunt sed ga nō igerit se qbuscūq; opibus sibi cō uenientib; s; solū magnis qlia decēt eū. **¶** Dicit etiā 3' q vitif yronia . nō sibi q opponit ve ritati: ut .f. dicat de se aliq vilia q nō sūt: uel neget aliqua mag' q sūt. s; ga nō tātā magni tudine; suā mōstrat maxie qtu ad inferiorz multitudinē: ga sicut etiā pbus ibidem dicit ad magnanimū pti ner magnū eē ad eos q i dignitate r bonis fortune sūt ad medios at moderatū. 4' etiā dr q ad alios non pōt conuere. .f. familiarit nisi ad amicos: ga oio vitat adulationē r simulationem que perti ner ad ai paruitatē: cōiuuit tñ oibus r ma gnis r paruis sibi qd oportet ut dictū ē. qnto etiā dicit q vult habere magis ifructuosa nō qcūq; s; bona. i. honesta. nā i oibus pponit honesta vitibus tāq; maiora: vitilia. n. qruē ad subueniendū alicui defectui q magnani mitati r epugna

Ad quartum sic pro

cedit. **¶** Uides q magnimitas nō sit spālis v tus. **¶** Nulla. n. spālis v tus opatur in oib' vtu tib; . s; pbus i 4' ethicoz dicit q ad magna nimū pti ner qd ē i vnaqua; v tute magnuz g magnimitas nō ē spālis virt'. **¶** **¶** Nulli spāli virtuti attribuit' act' dī say virtutū. s; magnanimo attribuit' dī say v tūtū act': dr n. in 4' ethicoz q ad magnanimū pti ner nō fugē cō mouētē qd est act' prudētie. neq; fa

cere iusta qd ē act' iusticie. r qd ē pmpre ad bñfaciē dū qd ē act' caritat'. r q mīstrat pmpre qd ē act' liberalitat'. r q ē veridicus qd ē act' vitat'. r q non ē planctiu' qd est act' paciēcie. g magnimitas nō ē spālis vt'. **¶** **¶** Quelibet vt' ē qdā spūalis ornat' aie sibi illō Ysa 61'. Induit me dñs vestiment' salut'. r postea subdit: quasi spōsam ornatā monilib' suis. s; magnimitas ē ornat' diuz vtutum ut dr i 4' ethicoz. g magnimitas ē vtus gnālis. **¶** 3' ē q pbus i 2' ethicoz distinguit eā i alias vtutes. **¶** **¶** dicendū q sicut s dictū est: ad spālē vtutes pti ner q modū rōnis in aliq defmiata mā ponat. magnanimitas aut ponit modū rōnis circa de tminatā mām. .f. circa honores ut s dictum est. honor aut sibi se cōsiderat' ē qdā spālē bonū. r sibi magnimitas sibi se cōsiderata ē spālis qdā virt': s; ga honor ē cuiuslibet vtut' pmiū ut ex s dicit' pz. iō ex sequēti ra tione sue matie respicit oēs virtutes. **¶** **¶** Ad pmiū g dicēdū q magnimitas nō ē circa ho norē quēcūq; s; circa magnū honorē sicut aut honor debet virtuti: ita r magn' honor debet magno opi virtut' r inde ē q magni m' in tēdit magna opari i qlibet virtute iqz tū. .f. tēdit ad ea q sūt digna magno honore. **¶** **¶** Ad secūdū dicēdū q ga magnim' tēdit ad magna. sequēs ē ut ad illa picipue tēdat q iportat aliquā excellētiā. r illa fugiat q pti nēt ad defectū. pti ner aut ad quādā excellēti iam q aliq bñ faciat r q sit coicatiū r plu riū retributiū. r iō ad ista pmprium se erbi bet iqz hnt rōnē cuiusdā excellētie. nō at sibi eā rōnē q sūt act' aliaz vtutū. ad defectū aut pti ner q aliq intātū magnipendat aliq exteriora bona uel mala q p eis a iusticia uel quacūq; virtute recedat r declinet. sicut etiā ad defectū pti ner oīs occultatio vitatis qd videt' ex timore pcedē. q etiā aliq sit planctiu' ad defectū pti ner: ga p h videtur animus exterioribus malis succubere. et iō hec r similia vitat magnanimus scdm quā dam spālem rōnē. .f. tāq; ōria excellentie ul' magnitudini. **¶** **¶** Ad tētiū dicēdū q quelib; virtus habet quēdā decozem siue ornatum ex sua specie qui ē proprius vnicuiq; virtuti sed superadditur alius ornat' ex ipsa ma gnitudine opis virtuosi p magnanimitates que omnes virtutes maiores facit ut dicit' in quarto ethicoz: n.

Ad quintum sic pro

cedit. **V**idetur quod magnanimitas non sit pars fortitudinis. **A**d idem non est pars sui ipsius. sed magnanimitas videtur idem esse fortitudini. **D**icitur enim **Seneca** in libro de quatuor virtutibus. Magnanimitas que et fortitudo dicitur si in se cordi tuo cum fiducia magna viues. et **Tullius** dicit in primo de officiis. **V**iros fortes magnimos eosdem esse volumus veritatis amicos: minimeque fallaces. **Q**uod magnanimitas non est pars fortitudinis. **P**robus in quarto ethicorum dicit quod magnanimum non est philochindracus. **L**amator piculi. ad forte autem pertinet se exponere piculis. **Q**uod magnanimitas non conuenit cum fortitudine ut possit dici pars eius. **M**agnanimitas respicit magnum in bonis sperandis. fortitudo autem respicit magnum in malis timendis uel audendis. sed bonum est principaliter quam malum. **Q**uod magnanimitas est principalior virtus quam fortitudo. non ergo est pars eius. **S**ed et quod **Macrobius** et **Andronicus** ponunt magnanimitatem fortitudinis partem. **R**espondeo dicendum quod sicut dictum est: principalis virtus est ad quam pertinet aliquid que generaliter modum virtutis constituit in aliquid principali. in aliis autem generaliter modos virtutis. **V**irtus est firmitas animi. quia firmiter se habere requirit in omni virtute ut dicitur in 2o ethicorum. precipue tamen laudatur **B**eatus in virtutibus. **Q**ui aliquid arduum tendit: in quibus difficilimum est firmitatem seruare. et ideo quanto difficilium est in aliquid arduo firmiter se habere tanto principalior est virtus que circa illud firmitatem prestat. **A**rduum est autem firmiter se habere in piculis mortis in quibus confirmat animum fortitudo quam in malis bonis sperandis uel adipiscendis ad que confirmat animum magnanimitas. quia sic homo maxime diligit vitam suam: ita maxime refugit mortis picula. sic ergo pars que magnanimitas conuenit cum fortitudine in quantum confirmat animum circa aliquid arduum. deficit autem ab ea in hoc quod firmat animum in eo circa quod facilius est firmitatem seruare. **V**irtus magnanimitas ponitur pars fortitudinis quia adiungit ei sicut secundaria principalis. **A**d primum ergo dicendum quod sicut **Probus** dicit in 5o ethicorum tunc carere malo accipit in ratione boni: **V**irtus et non superari ab aliquid qui malo puta a piculis mortis accipit quod animo pro eo quod est attigere ad magnum bonum: quantum primum pertinet ad fortitudinem sed secundum ad magnanimitatem. et secundum fortitudo et magnanimitas pro eodem accipiuntur. quia tamen alia ratio difficultatis est in utroque: proinde ideo prope loquendo magnanimitas a probo ponitur alia virtus

a fortitudine. **A**d secundum dicendum quod amator piculi dicitur quod indifferenter se piculis exponit quod videtur pertinere ad eum quod indifferenter multa quasi magna existimat: quod est in ratione magnanimitatis. nullus enim videtur pro aliquid se piculis exponere nisi illud magnum existimet. sed pro his que vere sunt magna magnanimum promptissime se piculis exponit: quia operatur magnum in actu fortitudinis sic in actibus aliarum virtutum. **V**nde et **Probus** ibidem dicit quod magnanimum non est microchindros. id est pro paucis piculitas: sed est megalachindros. id est pro magnis piculis piculitas. et **Seneca** dicit in libro de quatuor virtutibus. **E**ris magnanimum si picula non appetas ut temerari: nec formides ut timidi. **N**am nihil timidum facit alius nisi reprehensibilis vite conscientia. **A**d tertium dicendum quod malum in quantum huiusmodi fugiendum est. quod autem ipsum sit persistendum est pro accensio. id est in quantum oportet sustinere mala ad conseruationem bonorum. sed bonum de se est appetendum. et quod ab eo refugiat non est nisi pro accidens: in quantum scilicet existimat excedere facultatem desiderantis. **S**ed autem quod pro se est potius est quam illud quod est pro accensio. et ideo magis repugnat firmitati animi arduum in malis quam arduum in bonis. et ideo principalior est virtus fortitudinis quam magnanimitatis. licet enim bonum sit simpliciter principaliter quam malum malum tamen est principaliter quantum ad hoc.

Ad sextum sic proce

dit. **V**idetur quod fiducia non pertineat ad magnanimitatem. **P**roter n. aliquis habere fiduciam non solum de seipso sed etiam de alio: secundum illud 2. ad Cor. 3o. **F**iducia autem talis habetur pro christo ihesu ad deum non quod sufficientes sumus cogitare aliquid a nobis qui ex nobis. sed **B**eatus videtur esse in ratione magnanimitatis ergo fiducia ad magnanimitatem non pertinet. **R**espondeo. **F**iducia non videtur esse timori opposita: secundum illud **Ysa. 12o**. **F**iducialiter agam et non timebo. sed care timore magis pertinet ad fortitudinem. ergo et fiducia magis ad fortitudinem pertinet quam ad magnanimitatem. **R**espondeo. **P**remium non debet nisi virtuti. sed fiducia debet premiis: dicitur enim ad **Heb. 3o**. quod nos sumus domus christi si fiduciam et gloriam spei versus in fine firmam retineamus. ergo fiducia est quodammodo distincta a magnanimitate: quod etiam videtur pro **B**eatus **Macrobius** eam magnanimitati codicum dicit. **S**ed et quod **Tullius** in sua **R**ethorica videtur ponere fiduciam loco magnanimitatis ut dicitur in **R**espondeo dicendum quod nomen fiducia ex fide assumptum esse videtur. ad fidem autem pertinet aliquid et alium credere pertinet ad fiduciam ad spem: secundum illud **Job 31o**

habebis fiduciā pposita tibi spe. et iō nomē
 fiducia h pncipalitē sūre videt qd aliqs spes
 recipiat ex h qd credit vbi alicui auxiliū
 pmitteret. s; ga fidelitē etiā opinio vebemēs
 cōtigit aut aliqd vebemēt opinari nō soluz
 ex eo qd ē ab alio dictū s; etiā ex h qd ē i alio
 cōsideratū. idē ē qd fiducia etiā pōt dici qua
 aliqs spem alicui rei recipit ex aliq cōsidera-
 to. qnq; qdē i seipso puta cū aliqs vidēs se
 sanū cōfidit se diu victurū. qnq; aut i alio pu-
 ta cū aliqs cōsiderās aliū amicū suū esse et po-
 tentē. fiducia h; adiunari ab eo. dictū ē aut
 s. qd magnūtas ppe ē circa spem alicuius
 ardui. et iō ga fiducia i mportat qdā robur
 spei. pueniēs ex aliq cōsideratōe qd facit vebē-
 mētē opinionē d bono asequēdo: inde ē qd
 fiducia ad magnūtatē ptinet. ¶ Ad p mū
 g dicēdū qd sicut dicit in 4. ebicoz. ad mag-
 nūm ptinet nullo indigere: ga h deficiēt ē
 hoc tñ d; intelligi s; m modū hūanuz. vñ ad
 dicit: uel vix. h ē. n. supra hoies ut oio nullo i
 digeat. idiget. n. ois hō p qdē dīno auxilio
 2. etiā auxilio hūano: ga hō ē nālit animal
 sociale eo qd sibi nō sufficit ad vitā. inq; tuz
 g indiget alyz: sic ad magnanīmū ptinet ut
 hēat fiduciā de alyz: ga h etiā ad excellētiā
 hois ptinet qd hēat alios i p mptu qd eū pos-
 sint iuuare. inq; tū at tpe aliqd pōt: intantū
 ad magnūtatē ptinet fiducia quā h; d se
 ipso. ¶ Ad secūdū dicēdū qd sicut s dictū ē
 cū de passionib; ageret. spes qdē directe
 oppōit desperatiōi qd ē circa idē obm. s. circa
 bonū. s; s; m obiectoz drietatē oppōit timo-
 ri cui obm ē malū. fiducia aut qdā robur
 iportat spei. et iō oppōit timori sicut et spes s;
 ga fortitudo ppe firmat hoiem circa mala
 magnanīmitas aut circa psecutionē bonoz
 idē ē qd fiducia magl ppe ptinet ad magna-
 nīmitatē qd ad fortitudinē. s; ga spes causat
 audaciā qd ptinet ad fortitudinē. inde ē qd fi-
 ducia ex cōsequenti ad fortitudinē ptinet.
 ¶ Ad tñū dicēdū qd fiducia ut dictū ē i por-
 tat quēdā modū spei. est. n. fiducia spes ro-
 borata ex aliq firma opiniōe. modus aut ad-
 hibet alicui affectiōi pōt ptinē ad cōmēda-
 tionē ipsi actus ut ex h sit meritori. nō tñ
 ex h dēmiat ad speciē vtut; s; ex mā. et ideo
 fiducia non pōt ppe loquēdo noiare aliquā
 vtutē: s; pōt noiare cōditionē vtut;. et ppe h
 numerat inf ptes fortitudinis: non qñ vtus
 adiūta: nisi s; m qd accipit p magnūtatē q

Tullio: s; sicut ps integralis ut dictū est.
Ad septimū sic pro
 cedit. Videt qd securitas ad magnūtatē
 nō ptineat. Securitas. n. ut s hitū ē iportat
 getē quādā a pturbatione timoris. s; h max-
 ime facit fortitudo. g securitas videt idē
 eē qd fortitudo. s; fortitudo non ptinet ad
 magnūtatē s; potius eo: g neq; securitas
 ad magnūtatē ptinet. ¶ Fidōr dicit i li.
 etimologiaz qd securus dicit qñ sine cura. s;
 h videt eē d vtutes qd curā h; de reb; bone-
 stis s; m illd apli. 2. ad Thimot. 2. Sollicite
 cura teipsū pbabilē exhibē deo. g securitas
 nō ptinz ad magnūtatē qd opaf magnū in
 oibus vtutib;. ¶ P. Nō ē idē vtus et vtutis
 p mū. s; securitas ponit vtutis p mū ut p;
 Job. ix. S; ligatē qd ē i manu tua abstuleri
 defossus secur; dormies. g securitas nō pti-
 net ad magnūtatē neq; ad aliā vtutes sic
 pars ei. ¶ S; ē qd Tull; dicit i p d offic;
 qd ad magnum aiuz ptinet neq; pturbatiōi
 ai neq; omni neq; fortune succumbere. s; i
 hoc consistit hois securitas. g securitas ad
 magnūtatē ptinet. ¶ B. dō qd sicut p h;
 dicit in 2. sue rethorice. timor facit homines
 cōsiliatios: i q; tū. s. curā hñt qñ possint eua-
 dere ea qd timēt. securitas aut dicit p remotio-
 nē h cure quā timor ingerit. et iō securitas
 iportat quādā pfectā getē ai a timore. sicut
 fiducia iportat quādā robur spei. sic aut spes
 directe ptinet ad magnūtatē. ita timor dī
 recte ptinet ad fortitudinē. et iō sicut fiducia
 imediate ptinet ad magnūtatē: ita securi-
 tas imediate ptinet ad fortitudinē. Cōsō-
 randū tñ ē qd sicut spes est cā audacie. ita ti-
 mor ē cā despaciōis ut s hitum ē cū de pas-
 sionibus ageret. et iō sicut fiducia ex cōnti pti-
 net ad fortitudinē inq; tū vtū audacia. ita et
 securitas ex cōnti ptinet ad magnūtatē
 inquantuz repellit desperationem. ¶ Ad p
 mū g dicēdū qd fortitudo nō pncipue laudat
 ex h qd nō timeat: qd ptinet ad securitatem
 sed i q; tū iportat firmitatē quādā i passio-
 nis. vñ securitas nō ē idē qd fortitudo sed
 ē qdā cōditio ei. ¶ Ad secūdū dicēdū qd nō
 qlibet securitas est laudabilis. s; qñ depōit
 aliqs curā put debet. et i qbus timē nō opoz-
 tet et h mō ē cōditio fortitudinis et magnūmi-
 tat;. ¶ Ad tñū dicēdū qd i vtutib; est quādam
 similitudo et pncipatio future beatitudinis

Q

et s̄ habitū est. et iō nihil phibet securitates
quādā esse additionē alicui⁹ v̄tutū quāuis p̄fec
ta securitas ad p̄miū virtutis pertineat.

Ad octauum sic pro

cedit. **U**ides q̄ bona fortune nō offerāt ad
magnimitatē. q̄a ut Seneca dicit i li° de ira:
virtus sibi sufficiens est. s̄ magnimitas facit
oēs virtutes magnas ut dicitur ē. q̄ bona for
tune nō offerūt ad magnimitatē. **P̄.** Nul
lus v̄tuosus p̄tēnit ea q̄b⁹ iuuat. s̄ magnim⁹
p̄tēnit ea q̄ p̄tinet ad extiorē fortunā: dicit. n
Tullius i li° d̄ officijs q̄ magnimus i extiaz
reus despiciētia omē daf. q̄ magnimitas nō
adiuuat a bonis fortune. **P̄.** **I**bidē **T**ullius
subdit q̄ ad magnū aiuz p̄tinet ea q̄ vident
acerba ita ferre ut nihil a statu nature disce
dat: nec a dignitate sapiētis. et **A**p. dicit i 4°
ethicorū q̄ magnim⁹ i ifortunys nō ē tristis
s̄ acerba et ifortunia opponūt bonis fortune
qlibet. n. tristatur de subtractiōe eorū q̄bus
iuuat. q̄ extiora bona fortune nō cōferūt ad
magnimitatē. **S**z ē qd̄ p̄hs dicit i. q̄rto
ethicorū q̄ bona fortune vidēt conferre ad
magnimitatē. **R**° dicit dū q̄ sic ex s̄ dicit
p̄s: magnimitas ad duo respicit. ad honore
quidem sic ad mām. et ad aliqd magnū op
andū sicut ad finē. ad v̄tūq̄ aut istoz bona
fortune coopāf. q̄a. n. honor v̄tuosus nō so
lum a sapiētibus s̄ etiā a multitudīne exhi
bet q̄ maxima reputat huiusmodi extiora
bona fortune. fit ex v̄tū ut ab eis maior ho
nor exhibeat his q̄b⁹ assūt extiora bona for
tune. sicut etiā ad act⁹ v̄tutū organice bona
fortune d̄seruiūt: q̄a p̄ diuitias et potētias et a
micos daf nob facultas opādi. et iō māifestū
ē q̄ bōa fortune offerūt ad magnanimitatem
Ad p̄mū q̄ dicit dū q̄ v̄tus sibi sufficiens ē ē
d̄r: q̄a sine his etiā extiorib⁹ bonis ēē potest
idiget tū his extiorib⁹ ad b̄ q̄ expediti⁹ ope
ē. **A**d secūduz dicit dū q̄ magnanim⁹ ex
tiora bona p̄tēnit inq̄tū n̄ reputat ea bona
magna p̄ q̄b⁹ debeat aliqd idecēs facē. nō
tū q̄tū ad b̄ cōtēnit ea q̄n reputat ea vtilia
ad opus v̄tutis exequēdū. **A**d t̄tiū dicen
dum q̄ q̄cūq̄ nō reputat aliqd magnū: ne
q̄ multū gaudet si illud obtineat: neq̄ mul
tū tristat si illud amittat. et iō q̄a magnimus
nō extimat extiora bona. s̄ bona fortune q̄si
aliq̄ magna: idē ē q̄ nec de eis mltū extollit
si assint: neq̄ i eaz amissiōe mltū deuyct.

XXXX

O

Unde vide

randū ē de v̄tutis oppositis
magnanimitati. Et p̄ d̄ illis
que opponūt sibi p̄ excessū
q̄ sūt tria. s̄. p̄sūptio: ābitio
et inanis gloria 2° de pusillanimitate q̄ op
ponit ei p̄ modū defect⁹. **C**irca p̄mū q̄runt
duo. p̄ v̄tū p̄sūptio fit pctm. 2° v̄tū oppo
nat magnanimitati per excessum.

Ad primuz sic proce

dit. **U**ides q̄ p̄sūptio nō fit pctm. **D**icit. n.
apls ad **P**hil. 3°. **Q**ue retro sūt obliuiscēs ad
antiora me extēdo. s̄ hoc videt ad p̄sūpti
onē p̄tine q̄ aliq̄ tēdat i ea q̄ sūt supra seip
suz. q̄ p̄sūptio nō ē pctm. **P̄.** **P**hs dicit i 2°
ethicorū q̄ o3 n̄ fm suadētes hūana sape ho
minē entē: neq̄ mortalia mortalē: s̄ inq̄tū
d̄tingit imortale facē. et i p̄ meth. dicit q̄ hō
debet se trahere ad v̄na i q̄tū p̄t. sed v̄na
et imortalia maxime vidēt eē supra boiez.
cū q̄ de rōne p̄sūptionis fit q̄ aliq̄ tendat i
ea q̄ sūt supra seipsū: videt q̄ p̄sūptio nō fit
pctm sed magis fit aliquid laudabile. **P̄.**
Ap̄s dicit. 2. ad **C**or. 5°. **N**ō sum⁹ sufficiētes
aliqd cogitare a nob q̄si ex nob. si q̄ p̄sūptio
scdm quā aliq̄ nitit i ea ad q̄ nō sufficit fit
pctm: videt q̄ hō nec cogitare aliqd bonū
licite possit: qd̄ ē icōueniēs. nō q̄ p̄sūptio est
pctm. **S**z ē qd̄ d̄r **E**ccl. 37°. **P**̄sūptio
nequissima vnde creata es. vbi ridet glo. d̄
mala. s̄. volūtate creature. s̄ oē qd̄ p̄cedit
ex radice male volūtatis ē pctm. q̄ p̄sūptio
ē pctm. **R**° dicit dū q̄ cū ea q̄ sūt fm na
turā sint ordinata rōne v̄na quaz hūana rō
d̄z imitari: q̄cqd̄ scdm rōnē hūanā fit qd̄ ē
ordinē d̄r i n̄alibus reb⁹ inētū: ē v̄tiosū et
pctm. **B** aut coit i oib⁹ reb⁹ n̄alib⁹ iuenit q̄
qlibet actio cōmēsurat v̄tuti agētis. nec ali
qd̄ agēs n̄ale nitit ad agēduz id qd̄ excedit
suā facultatē. et iō v̄tiosū ē et pctm q̄si 3° or
dinē n̄alē existens q̄ aliq̄ assumat ad agē
dum ea q̄ p̄ferūt sue virtuti: qd̄ p̄tinet ad rō
nem p̄sūptiōis sic et ipm nomē māifestat. v̄n
māifestū ē q̄ p̄sūptio ē pctm. **A**d p̄mū q̄
dicit dū q̄ nihil prohibet aliqd eē supra potē
tiā actiūā alicui⁹ rei n̄alis qd̄ si ē supra potē
tiā passiūā eiusdē: iest. n. aeri potētia passiua
p̄ quā p̄t trāsmutari in b̄ q̄ habeat actiōes
et motū ignis q̄ excedūt potētiā actiūā aeri

Ad secundū sic pro

Ad primū